

[Gunnar Fog-Petersen.]

steren for Søfart og Fiskeri drive Forretning for egen Regning eller være ansat i erhvervsdrivende Selskaber. Jeg ser i denne Bestemmelse en Betyggelse i Retning af, at det er Meningen at sikre Banken en indsigtfuld, bankkyndig Ledelse, men saafremt man vælger den Vej, som er muligjort ved en Bestemmelse i samme Paragraf, nemlig at overdrage en Del af Ledelsen eller hele Ledelsen til et bestaaende Pengeinstitut, maa Ministeren jo benytte sig af den Dispensationsret, han har, idet den nævnte Bestemmelse vedrørende Forretningsføreren udelukker en saadan Overdragelse til et Pengeinstitut. Men jeg ser nok, at Ministeren kan gøre Undtagelse derfra.

Selv om altsaa meget kan tale imod at gennemføre et Lovforslag af denne Art i en Tid som den nuværende, bør der paa den anden Side advares imod at henfalde til en alt for pessimistisk Betragtning, i hvert Fald hvis denne Betragtning fører til en almindelig Læggen Hænderne i Skødet over hele Linien, en Standsning af al Foretagelse, af al Virksomhed. Det kan ikke nægtes, at der under den nuværende økonomiske Verdenssituations store Vanskeligheder paa mange Omraader spores en stærk Tilbøjelighed til at sige: Intet kan hjælpe, lad os holde op med alting, lad os nedlægge alt muligt, trække sammen, indskrænke o. s. v. Men en saadan Udvikling gør jo, naar den faar Overhaand, kun ondt værre, den hindrer den Helbredelse af Tilstanden; som en Gang maa komme, og derfor bør man advare imod at gaa for vidt i den Retning, som det ærede Medlem gav saa stærkt Udtryk for i sin Tale. Et Lovforslag som dette vil, naar en Gang bedre Tider kommer, om de kommer, bevirke, at vi staaer bedre forberedt til at udnytte de Chancer, som man i hvert Fald maa haabe og ogsaa har Grund til at tro Fremtiden vil bringe. Jeg skal derfor anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i et Udvalg, idet jeg takker den højtærede Minister for, at han har fremsat det og derved atter vist sin store Interesse for Ophjælpingen af Fiskerierhvervet, der jo hidtil har været et meget forsømt Erhverv indenfor vort Lands og vort Vands Omraade.

Ministeren for Søfart og Fiskeri (Stærning): For saa vidt dette Lovforslag ikke allerede for ca. 1½ Aar siden var blevet fremsat i Folketinget og derefter behandlet i forrige Rigsdagssamling og atter fremsat i denne Rigsdagssamling, er det nok muligt, at man ikke havde fundet Tiden belevlig til just at fremsætte det nu. Jeg vil

ogsaa medgive, at Tiden i Øjeblikket er en saadan, at de Bedømmelser af Værdier og andet, som kommer i Betragtning ved en Sag som denne, former sig anderledes, end naar Tiderne er normale. Men desuagtet synes jeg ikke, man saadan kan opgive det hele, som det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Lange) syntes tilbøjelig til.

Jeg takker de tre ærede Ordførere, der har givet deres Tilslutning til Sagen. Det synes jo, som om jeg ikke kan takke den fjerde, selv om han sagde, at han i og for sig ikke vilde modsætte sig Lovforslagets Gennemførelse. Jeg tror dog ikke, at en Pessimisme som den, der lød igennem det ærede Medlems Tale, i nogen Maade kan siges at være gavnlige, ej heller for denne Sag. Thi hvis det ser saa galt ud, som jeg forstod, at det ærede Medlem mente, maa det ogsaa være galt, naar Laanene ydes paa den gamle Maade, saa maa man naturligvis regne med, at Mulighederne for at yde Laan efter de gamle Regler ogsaa er saa smaa, at der overhovedet ingen Laan bliver Tale om, og enten der ikke bliver Tale om Laan paa det ene Grundlag eller ikke bliver det paa det andet, kan naturligvis i og for sig være ligegyldigt. Det er i alt Fald sikkert, at Staten i Øjeblikket er saaledes stillet, at den neppe vil kunne baandlægge betydelige Kapitaler til Udlaan til lav Rente, naar den selv, hvis den overhovedet kunde laane, formodentlig maatte laane til ret høj Rente. Denne Tilstand kan naturligvis ikke ventes fortsat. Men skulde det altsaa forme sig saaledes, at man ikke bliver hjulpet ved, at dette Institut kan udstede Obligationer og tilvejebringe en rimelig Finansiering, maa man finde sig i, at det ikke lader sig gøre; men det bliver i hvert Fald ikke ringere under de Forhold, som det foreliggende Lovforslag tilsigter at skabe, end det i Forvejen maa siges at være.

Maa jeg dernæst sige i Anledning af det ærede 4de Medlem for 2den Kreds' (Lange) Udtalelser, at det er jo muligt, at der efter det ærede Medlems Mening er for faa Regler i Lovforslaget til at skabe tilstrækkelig Klarhed, men jeg tror dog, at hvis det ærede Medlem havde mærket sig Bemærkningerne til det oprindelige forelagte Lovforslag, vilde han have fundet adskilligt deri. I øvrigt skal jeg oplyse, at Lovforslaget er udarbejdet efter meget langvarige Forhandlinger mellem Embedsmænd i Ministeriet og Repræsentanter for bestaaende Pengeinstitutter og Finansministeriet. Det er altsaa den til Raadighed værende Sagkundskab, som har formet det